

MINISTER ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia 28 lipca 2014 r.

Material do rozpatrzenia
na posiedzeniu Rady Ministrów
w dniu 12 sierpnia 2014 r.

DGOop-0230- 2 / 31168 / 12 / AŁ

L. wych.

KANCELARIA PREZESA RADY MINISTRÓW

Departament Rady Ministrów

RM-10-49-13

04-08-2014

CZŁONKOWIE RADY MINISTRÓW
Przedstawiam **NOWY TEKST** zgłoszony przez
Ministra Środowiska - do rozpatrzenia

(-) Sekretarz Rady Ministrów

Pan

Maciej Berek

Sekretarz Rady Ministrów

szanowny Panie Ministrze,

W załączeniu przekazuję projekt ustawy o zmianie ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz niektórych innych ustaw, wraz z uzasadnieniem i oceną skutków regulacji, tabelą zbieżności transponowanych przepisów prawa Unii Europejskiej z przedmiotowym projektem ustawy i projektami aktów wykonawczych oraz kopie zgłoszeń zainteresowania pracami nad projektem, złożonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (DZ. U. Nr 169, poz. 414, z późn. zm.), z uprzejmą prośbą o zamieszczenie przedmiotowego projektu w porządku obrad Rady Ministrów. Projekt został przyjęty przez Stały Komitet Rady Ministrów w dniu 22 maja 2014 r., a następnie rozpatrzony i zaakceptowany przez komisję prawniczą.

Projekt ustawy został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych i pozalegisacyjnych Rządu pod numerem UC38. Projekt nie był opracowany na podstawie założeń projektu ustawy.

Jednocześnie informuję, że w porównaniu z wersją projektu ustawy przyjętą przez Stały Komitet Rady Ministrów w dniu 22 maja 2014 r., niniejszy projekt zawiera następujące zmiany, zgłoszone jako autopoprawka Ministra Środowiska w wyniku uwag przedstawionych w ramach Komitetu Stałego Rady Ministrów oraz komisji prawniczej:

- w art. 1 pkt 1 zaktualizowano listę artykułów ustawy o recyklingu pojazdów, stosujących się do motorowerów trójkołowych (zgodnie z uwagą Rządowego Centrum Legislacji);
- zaproponowano dodanie do projektu ustawy w art. 1 pkt 12 projektu art. 17a ustawy o recyklingu pojazdów, określającego tryb zwrotu ewentualnych nadpłat w opłacie za brak sieci zbierania pojazdów, w związku z uwagą Ministra Finansów;
- zmieniono art. 1 pkt 12 projektu w zakresie brzmienia dodawanego art. 17b ustawy o recyklingu pojazdów, w związku z uwagą Ministra Infrastruktury i Rozwoju oraz w zakresie dodawanego art. 17e ust. 3 określającego ostatni dzień płatności opłaty depozytowej;

m 74608/14 del 31.07.2014r.

- w art. 1 ust. 16 projektu ustawy dodano do art. 23 ustawy o recyklingu pojazdów ust. 1a, określający obowiązek przyjęcia przez stację demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji lub odpadów z nich pochodzących przekazanych na podstawie postanowienia lub decyzji Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, wydanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. Nr 124, poz. 859, z późn. zm.);
- w art. 1 ust. 16 projektu skorygowano, zgodnie z intencją wnioskodawcy, przepis art. 23 ust. 4 ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, definiujący pojazd niekompletny; na skutek tej korekty zmieniono również brzmienie art. 23 ust. 8 oraz 24 ust. 1 tej ustawy;
- w art. 1 pkt 17 projektu zaproponowano zmiany dotyczące potwierdzania wypłaty oraz otrzymania środków za przekazanie pojazdu do demontażu (art. 23b ust. 2, 3 oraz 4 ustawy o recyklingu pojazdów), w tym zaproponowano zamknięty katalog informacji, jakie ma zawierać takie potwierdzenie;
- w art. 1 pkt 17 projektu (art. 23c ustawy o recyklingu pojazdów) zaproponowano zmianę terminu przekazywania zestawienia wypłat środków za przekazanie pojazdu do demontażu z kwartalnego na miesięczny (w związku z uwagą Ministra Finansów) oraz zaproponowano zamknięty katalog informacji, jakie ma zawierać takie zestawienie;
- w związku z powyższymi zmianami w art. 1 pkt 18 projektu zrezygnowano z obowiązku dołączania do zestawienia wypłat kopii zaświadczeń o demontażu pojazdów (art. 24 ust. 3 ustawy o recyklingu pojazdów) oraz zrezygnowano ze zmian proponowanych w art. 1 pkt 21 projektu (art. 33 ust. 3 ustawy o recyklingu);
- w art. 1 pkt 23 uzupełniono dodatkowo ust. 2–5 art. 39 ustawy o recyklingu pojazdów wpisując, obok starosty, regionalnego dyrektora ochrony środowiska jako właściwego do wydawania zezwoleń, zgodnie z ustawą o odpadach;
- w art. 1 pkt 27 zaproponowano dodanie art. 43b ustawy o recyklingu pojazdów, regulującego kwestię ewentualnego zwrotu nadpłat opłaty za nieosiągnięcie wymaganych poziomów odzysku i recyklingu, w związku z uwagą Ministra Finansów;
- w art. 1 pkt 30, w związku z wprowadzeniem obowiązku dla przedsiębiorców, dotyczącego udostępniania adresów stacji demontażu i punktów zbierania pojazdów zaproponowano wprowadzenie sankcji za niedopełnienie tego obowiązku;
- w art. 4 pkt 1 lit. b projektu doprecyzowano brzmienie przepisu art. 72 ust. 2 pkt 6 ustawy – Prawo o ruchu drogowym;
- w art. 5 projektu wprowadzono zmiany porządkowe, wynikające z dostosowania przepisów ustawy – Prawo ochrony środowiska do przepisów przejściowych ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- w art. 5 pkt 2 projektu dodano w art. 401 ust. 7 ustawy – Prawo ochrony środowiska pkt 13a, dotyczący wpływów z opłaty depozytowej;
- w art. 5 pkt 3 projektu dodano ust. 9b w art. 401c ustawy – Prawo ochrony środowiska, przewidujący nowe zobowiązanie wieloletnie (odrębne od zobowiązania wieloletniego odpadowego), którego minimalną wysokość wyznaczałyby wpływy z opłat depozytowych oraz odpowiednio zmieniono pkt 10–12 tego przepisu;
- zaproponowano zmianę art. 8 dotyczącego zwrotu nienależnej wpłaty opłaty, o której mowa w art. 12 ust. 2 ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji;
- dodano przepis art. 13 stanowiący przepis przejściowy odnoszący się do zwrotu nadpłat w opłacie za brak sieci należnej przed 1 stycznia 2015 r.;
- zmieniono redakcję przepisu art. 15 (poprzednio art. 12) – w związku z uwagą Ministra Sprawiedliwości;

- zaproponowano przepis art. 19 stanowiący, że obowiązek poniesienia opłaty depozytowej nie dotyczy pojazdu, za który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy została uiszczona opłata recyklingowa – w związku z uwagą Rządowego Centrum Legislacji;
- zmieniono termin wejścia w życie przepisów dotyczących dostępu do CEPiK, zgodnie z uwagą Ministra Spraw Wewnętrznych.

Ponadto, dokonano szeregu zmian o charakterze redakcyjnym. Dodatkowo, uzupełniono uzasadnienie oraz rozszerzono ocenę skutków regulacji o oszacowanie przychodów i wydatków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej związanych z wprowadzeniem opłaty depozytowej oraz jej obsługą.

Z poważaniem

Z up. MINISTRA
PODSEKRECIARZ STANU
[Signature]
Jacek Ostapiuk

U S T A W A

z dnia 2014 r.

**o zmianie ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz niektórych
innych ustaw^{1),2)}**

Art. 1. W ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2013 r. poz. 1162 oraz z 2014 r. poz. 822) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Do motorowerów trójkołowych zaliczanych do kategorii L2e, określonej w przepisach o ruchu drogowym, stosuje się przepisy art. 11, art. 11a, art. 13–17b, art. 18, art. 19 pkt 1–3, art. 21, art. 22, art. 23 ust. 1 i 1a oraz art. 39–41.”;

2) w art. 3:

a) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) wprowadzającym pojazd – rozumie się przez to przedsiębiorcę będącego producentem pojazdu lub przedsiębiorcę prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importu.”;

b) w pkt 15 w części wspólnej wyliczenia kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

„16) wprowadzeniu na terytorium kraju – rozumie się przez to wprowadzenie pojazdu po raz pierwszy na terytorium kraju w celu używania lub dystrybucji.”;

3) w art. 3a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska, w drodze decyzji, stwierdza niespełnienie przez pojazd wymagań technicznych, o których mowa w ust. 1.”;

4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. Urz. WE L 269 z 21.10.2000, str. 34, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 224).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska oraz ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

„Art. 4. 1. Wprowadzenie na terytorium kraju następuje z dniem:

- 1) wydania pojazdu z magazynu lub przekazania innemu podmiotowi – w przypadku pojazdu wyprodukowanego na terytorium kraju;
- 2) dopuszczenia pojazdu do obrotu na terytorium kraju – w przypadku importu;
- 3) wystawienia faktury albo przywozu pojazdu na terytorium kraju – w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia.

2. Jeżeli z przepisów ust. 1 wynika, że wprowadzenie na terytorium kraju mogło nastąpić w różnych terminach, za dzień wprowadzenia na terytorium kraju uważa się dzień najwcześniejszy.

3. Ciężar udowodnienia, że wprowadzenie na terytorium kraju nie nastąpiło albo nastąpiło w innym dniu niż dzień określony w ust. 1, spoczywa na wprowadzającym pojazd.”;

- 5) w rozdziale 1 po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. Podmioty zajmujące się naprawą pojazdów gospodarują częściami będącymi odpadami, usuniętymi w trakcie naprawy samochodów osobowych w rozumieniu art. 2 pkt 40 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.³⁾), zwanych dalej „samochodami osobowymi”, lub przekazują te części, uprawnionym posiadaczom odpadów, w tym prowadzącym stacje demontażu, na zasadach określonych w art. 27 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.⁴⁾).”;

- 6) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Materiały, przedmioty wyposażenia i części pojazdów nie mogą zawierać ołowiu, rtęci, kadmu i sześciowartościowego chromu.”;

- 7) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Wprowadzający pojazd jest obowiązany zapewnić sieć zbierania pojazdów, zwaną dalej „siecią”, obejmującą terytorium kraju w taki sposób, aby w każdym województwie były prowadzone co najmniej trzy stacje demontażu lub punkty zbierania pojazdów, w tym co najmniej jedna stacja demontażu, położone w różnych miejscowościach, zapewniające właścicielowi pojazdu możliwość oddania pojazdu wycofanego z eksploatacji.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1448, z 2013 r. poz. 700, 991, 1446 i 1611 oraz z 2014 r. poz. 312, 486 i 822.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 888 i 1238 oraz z 2014 r. poz. 695.

2. Wprowadzający pojazd, który wprowadza na terytorium kraju nie więcej niż 1000 pojazdów w ciągu roku kalendarzowego, jest obowiązany zapewnić sieć obejmującą co najmniej trzy stacje demontażu lub punkty zbierania pojazdów, w tym co najmniej jedną stację demontażu, położone w różnych miejscowościach na terytorium kraju.

3. Wprowadzający pojazd zapewnia sieć wyłącznie przez własne stacje demontażu i punkty zbierania pojazdów lub na podstawie umów z przedsiębiorcami prowadzącymi stacje demontażu.

4. Wprowadzający pojazd udostępnia aktualną listę stacji demontażu oraz punktów zbierania pojazdów działających w ramach jego sieci za pośrednictwem strony internetowej. Lista zawiera adresy stacji demontażu oraz punktów zbierania pojazdów.”;

8) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Wprowadzający pojazd zapewniający sieć na podstawie umów z przedsiębiorcami prowadzącymi stacje demontażu jest obowiązany do ich zawarcia w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, określają w szczególności warunki:

1) przyjmowania pojazdów wycofanych z eksploatacji przez stację demontażu;

2) finansowania przez wprowadzającego pojazd kosztów gospodarowania odpadami pochodzącymi z pojazdów wycofanych z eksploatacji, w szczególności z pojazdów wycofanych z eksploatacji nieposiadających wartości rynkowej lub o wartości rynkowej ujemnej, w sposób zapewniający osiągnięcie poziomów odzysku i recyklingu, uwzględniając liczbę pojazdów wprowadzonych na terytorium kraju przez wprowadzającego pojazd w poprzednim roku kalendarzowym, a w przypadku rozpoczynania działalności – w pierwszym roku kalendarzowym.”;

9) uchyla się art. 12;

10) art. 13 i art. 14 otrzymują brzmienie:

„Art. 13. Wprowadzający pojazd podlega wpisowi do rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 14. 1. Wprowadzający pojazd, który nie zapewnił sieci w roku kalendarzowym, jest obowiązany bez wezwania do obliczenia i uiszczenia opłaty za brak sieci.

2. Wprowadzający pojazd jest zwolniony z opłaty za brak sieci, jeżeli nie zapewnił sieci przez okres nie dłuższy niż 21 dni w ciągu roku kalendarzowego.

3. Wysokość opłaty za brak sieci oblicza się według wzorów określonych w załączniku do ustawy.

4. Maksymalna wysokość opłaty stałej za brak sieci wynosi 20 000 zł.

5. Maksymalna stawka opłaty za brak sieci wynosi 20 zł za brak jednej stacji demontażu lub jednego punktu zbierania pojazdów w ciągu roku kalendarzowego za każdy pojazd wprowadzony na terytorium kraju w ciągu tego roku.

6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty stałej za brak sieci oraz stawkę opłaty za brak sieci, uwzględniając koszty recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz kierując się koniecznością zapewnienia, aby opłata za brak sieci była środkiem ekonomicznym zachęcającym do budowy sieci przez wprowadzającego pojazd.”;

11) w art. 17 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku stwierdzenia, że wprowadzający pojazd, mimo ciążącego na nim obowiązku, nie uiścił opłaty za brak sieci albo uiścił opłatę w wysokości niższej od należnej, Główny Inspektor Ochrony Środowiska wydaje decyzję, w której określa wysokość zobowiązania z tytułu opłaty za brak sieci.

2. W przypadku niewykonania decyzji, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, Główny Inspektor Ochrony Środowiska ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę za brak sieci w wysokości odpowiadającej 20% kwoty nieuiszczonej opłaty za brak sieci.”;

12) uchyla się art. 17a;

13) w rozdziale 2 po art. 17a dodaje się art. 17b w brzmieniu:

„Art. 17b. 1. Zwrotu równowartości kwoty nadpłaty w opłacie za brak sieci, wraz z pożytkami w wysokości równej wysokości odsetek od kwoty depozytu terminowego stanowiącej równowartość kwoty nadpłaty podlegającej zwrotowi utworzonego na dzień uiszczenia opłaty nienależnie albo uiszczenia opłaty w wysokości wyższej od należnej, obliczonych w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 78g ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.⁵⁾) i naliczonych za okres od dnia uiszczenia opłaty nienależnie albo uiszczenia opłaty w wysokości wyższej od należnej do dnia poprzedzającego dzień dokonania zwrotu równowartości kwoty nadpłaty, dokonuje Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na dochody budżetu państwa.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 938 i 1646 oraz z 2014 r. poz. 379.

2. Zwrotu, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się w terminie 7 dni od dnia otrzymania przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oświadczenia Głównego Inspektora Ochrony Środowiska wskazującego:

1) dzień, z którym decyzja Głównego Inspektora Ochrony Środowiska stwierdzająca nadpłatę lub określająca wysokość nadpłaty stała się ostateczna;

2) równowartość kwoty nadpłaty podlegającej zwrotowi;

3) rachunek bieżący dochodów budżetowych ministra właściwego do spraw środowiska, na który należy dokonać zwrotu.

3. Za dzień dokonania zwrotu, o którym mowa w ust. 1, uważa się dzień obciążenia rachunku bankowego Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

4. Zwrot, o którym mowa w ust. 1, zmniejsza wysokość zobowiązania określonego w art. 401c ust. 9 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.⁶⁾).

14) w rozdziale 3 przed art. 18 dodaje się art. 17c–17e w brzmieniu:

„Art. 17c. 1. Przed rejestracją pojazdu jego właściciel jest obowiązany uiścić opłatę depozytową w wysokości 400 zł.

2. Opłaty depozytowej nie uiszcza się w przypadku:

1) nowego pojazdu w rozumieniu art. 2 pkt 62 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;

2) pojazdu, za który już została uiszczona opłata depozytowa.

Art. 17d. 1. Opłatę depozytową uiszcza się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

2. Dowód uiszczenia opłaty depozytowej zawiera cechy identyfikacyjne pojazdu, o których mowa w art. 66 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

Art. 17e. 1. W przypadku stwierdzenia, że właściciel pojazdu, mimo ciążącego na nim obowiązku, nie uiścił opłaty depozytowej albo uiścił opłatę w wysokości niższej od należnej, Prezes Zarządu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej wydaje decyzję, w której określa wysokość zobowiązania z tytułu opłaty depozytowej.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238 oraz z 2014 r. poz. 40, 47, 457 i 822.

2. Od decyzji Prezesa Zarządu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do Prezesa Zarządu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji.

3. Do należności z tytułu opłaty depozytowej stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują Prezesowi Zarządu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, a ostatnim dniem terminu płatności opłaty depozytowej jest dzień złożenia wniosku o rejestrację pojazdu.”;

15) w art. 19 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) aktualny dokument potwierdzający zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu lub dowód opłacenia składki za to ubezpieczenie, jeżeli właściciel pojazdu chce uzyskać premię za przekazanie pojazdu do demontażu.”;

16) w art. 23:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany do przyjęcia każdego pojazdu wycofanego z eksploatacji, który posiada cechy identyfikacyjne pojazdu, o których mowa w art. 66 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest także obowiązany do przyjęcia pojazdu wycofanego z eksploatacji, dla którego brak jest dowodu rejestracyjnego lub który nie posiada cech identyfikacyjnych pojazdu, o których mowa w art. 66 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, a także odpadów powstałych z pojazdów wycofanych z eksploatacji, jeżeli obowiązek przekazania tych odpadów do stacji demontażu wynika z postanowienia albo decyzji wydanych przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r.

o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. Nr 124, poz. 859, z późn. zm.⁷⁾).”,

c) ust. 2–8 otrzymują brzmienie:

„2. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu przy przyjmowaniu pojazdu wycofanego z eksploatacji nie pobiera opłaty od właściciela pojazdu.

3. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu przy przyjmowaniu pojazdu wycofanego z eksploatacji może pobrać opłatę od właściciela pojazdu, jeżeli jest spełniony co najmniej jeden z następujących warunków:

1) pojazd wycofany z eksploatacji nie jest zarejestrowany na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;

2) pojazd wycofany z eksploatacji:

a) jest niekompletny,

b) zawiera odpady, które zostały do niego dodane.

4. Za pojazd niekompletny uważa się pojazd, który nie zawiera co najmniej jednego istotnego elementu określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 8.

5. W przypadku przyjmowania niekompletnego pojazdu wycofanego z eksploatacji opłata, o której mowa w ust. 3, nie może przekraczać 10 zł za każdy kilogram brakującej masy pojazdu.

6. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu nie pobiera opłaty, o której mowa w ust. 3, przy przyjmowaniu niekompletnego pojazdu wycofanego z eksploatacji należącego do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Straży Granicznej, Służby Celnej, Służby Więziennej, Inspekcji Transportu Drogowego, Biura Ochrony Rządu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, jednostek ochrony przeciwpożarowej oraz kontroli skarbowej.

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 28, poz. 145, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 oraz z 2013 r. poz. 21.

7. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu może odmówić przyjęcia pojazdu wycofanego z eksploatacji, jeżeli właściciel pojazdu nie uiścił opłaty, o której mowa w ust. 3.

8. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, mając na uwadze wymogi ochrony środowiska, potrzebę zapewnienia kompletności pojazdów w celu uzyskania odpowiednich poziomów odzysku i recyklingu oraz przeciwdziałanie niewłaściwemu zagospodarowaniu odpadów, określi, w drodze rozporządzenia, listę istotnych elementów pojazdu kompletnego.”;

17) po art. 23 dodaje się art. 23a–23c w brzmieniu:

„Art. 23a. 1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany do przyjęcia będących odpadami części samochodów osobowych usuniętych w trakcie naprawy.

2. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu za przyjęcie będących odpadami części samochodów osobowych usuniętych w trakcie naprawy może pobrać opłatę.

Art. 23b. 1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu przy przyjęciu każdego pojazdu wycofanego z eksploatacji wypłaca właścicielowi pojazdu premię za przekazanie pojazdu do demontażu w wysokości 400 zł, jeżeli pojazd łącznie spełnia następujące warunki:

1) posiada cechy identyfikacyjne pojazdu, o których mowa w art. 66 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;

2) jest zarejestrowany na terytorium kraju;

3) jego właściciel okazał aktualny dokument potwierdzający zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu lub dowód opłacenia składki za to ubezpieczenie.

2. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu wydaje właścicielowi pojazdu dokument potwierdzający wypłatę premii za przekazanie pojazdu do demontażu, a właściciel pojazdu potwierdza otrzymanie premii.

3. Dokument potwierdzający wypłatę premii za przekazanie pojazdu do demontażu zawiera:

1) datę wystawienia dokumentu;

2) numer wystawionego dokumentu, nadany przez prowadzącego stację demontażu, składający się z:

a) kolejnego numeru z wykazu przedsiębiorców, o którym mowa w art. 42,

b) kolejnego numeru nadanego przez przedsiębiorcę prowadzącego stację demontażu;

3) imię i nazwisko albo nazwę przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu, adres jego zamieszkania albo siedziby, numer rejestrowy oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) i numer REGON, o ile zostały temu przedsiębiorcy nadane;

4) adres stacji demontażu;

5) dane pojazdu, w tym:

a) numer rejestracyjny,

b) cechy identyfikacyjne pojazdu, o których mowa w art. 66 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym,

c) masa pojazdu;

6) informacje o zawartej umowie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, w tym:

a) imię i nazwisko albo nazwę ubezpieczonego oraz adres jego zamieszkania albo siedziby,

b) nazwę zakładu ubezpieczeń, który zawarł umowę,

c) nazwę, serię i numer dokumentu potwierdzającego zawarcie umowy,

d) okres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń;

7) imię i nazwisko albo nazwę właściciela pojazdu oraz adres jego zamieszkania albo siedziby;

8) oświadczenie przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu o wypłacie premii za przekazanie pojazdu do demontażu;

9) oświadczenie właściciela pojazdu o otrzymaniu premii za przekazanie pojazdu do demontażu.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 9, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

5. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu wystawia dokument potwierdzający wypłatę premii za przekazanie pojazdu do demontażu w trzech egzemplarzach, z których jeden otrzymuje właściciel pojazdu, drugi jest przekazywany do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, a trzeci pozostawia u siebie.

6. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany do przechowywania dokumentu potwierdzającego wypłatę premii za przekazanie pojazdu do demontażu przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym dokument został wystawiony.

7. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu potwierdzającego wypłatę premii za przekazanie pojazdu do demontażu, kierując się potrzebą ujednolicenia dokumentów.

Art. 23c. 1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu sporządza miesięczne zestawienie wypłat premii za przekazanie pojazdu do demontażu, za każdy miesiąc swojej działalności, które zawiera:

- 1) datę sporządzenia zestawienia;
- 2) oznaczenie miesiąca, którego dotyczy zestawienie;
- 3) wskazanie, czy zestawienie:
 - a) sporządzono po raz pierwszy,
 - b) jest zestawieniem poprawionym;
- 4) imię i nazwisko albo nazwę przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu, adres jego zamieszkania albo siedziby, numer rejestrowy oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) i numer REGON, o ile zostały temu przedsiębiorcy nadane, a także numer telefonu, fax oraz adres poczty elektronicznej tego przedsiębiorcy;
- 5) oświadczenie, że w miesiącu, którego dotyczy zestawienie, przedsiębiorca prowadzący stację demontażu posiadał decyzje wymagane w związku z jej prowadzeniem, wraz ze wskazaniem oznaczeń tych decyzji, organów wydających decyzje, dat wydania i terminów obowiązywania decyzji;
- 6) daty wystawienia i numery dokumentów potwierdzających wypłatę premii za przekazanie pojazdu do demontażu;
- 7) imiona i nazwiska lub nazwy właścicieli pojazdów, za które została wypłacona premia za przekazanie pojazdu do demontażu;
- 8) dane pojazdów, za które została wypłacona premia za przekazanie pojazdu do demontażu, w tym:
 - a) cechy identyfikacyjne pojazdów, o których mowa w art. 66 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym,
 - b) masy pojazdów;

9) informacje o zawartych umowach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów, za które została wypłacona premia za przekazanie pojazdu do demontażu, w tym:

- a) nazwy zakładów ubezpieczeń, które zawarły umowy,
- b) nazwy, serie i numery dokumentów potwierdzających zawarcie umów,
- c) okresy odpowiedzialności zakładów ubezpieczeń;

10) oświadczenie przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu o spełnieniu przez pojazdy, za które została wypłacona premia za przekazanie pojazdu do demontażu, warunków określonych w art. 23~~1~~ ust. 1.

2. Oświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 10, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

3. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu przekazuje zestawienie wypłat premii za przekazanie pojazdu do demontażu do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w terminie do końca miesiąca następującego po miesiącu, którego zestawienie dotyczy, wraz z dokumentami potwierdzającymi wypłatę premii za przekazanie pojazdu do demontażu.

4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór zestawienia wypłat premii za przekazanie pojazdu do demontażu, kierując się potrzebą ujednolicenia zestawień.”;

18) w art. 24:

- a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu, przyjmując pojazd wycofany z eksploatacji, który posiada wszystkie istotne elementy określone w przepisach wydanych na podstawie art.23 ust. 8, jest obowiązany do:”;
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, w zakresie tablic rejestracyjnych, nie dotyczy pojazdów, o których mowa w art. 73 ust. 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.”;

19) w art. 25:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku przyjmowania pojazdu niekompletnego przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany do wydania zaświadczenia o przyjęciu niekompletnego pojazdu. Przepisy art. 24 ust. 1 pkt 1 i ust. 1a–5 stosuje się odpowiednio.”,

b) uchyla się ust. 2;

20) po art. 28 dodaje się art. 28a w brzmieniu:

„Art. 28a. 1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu, który w roku kalendarzowym nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 28 ust. 1, jest obowiązany do obliczenia i uiszczenia bez wezwania opłaty za nieosiągnięcie wymaganego poziomu odzysku i recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji, obliczanej odrębnie w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu odzysku lub recyklingu.

2. Opłatę za nieosiągnięcie wymaganego poziomu odzysku i recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji oblicza się jako iloczyn stawki opłaty i brakującej masy odpadów niezbędnej do osiągnięcia wymaganego poziomu odzysku lub recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji.

3. Stawka opłaty za nieosiągnięcie wymaganego poziomu odzysku i recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji wynosi:

1) 0,1 zł za każdy kilogram brakującej masy odpadów niezbędnej do osiągnięcia wymaganego poziomu odzysku lub recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji, w przypadku gdy do osiągnięcia wymaganego poziomu brakuje nie więcej niż 5%;

2) 0,2 zł za każdy kilogram brakującej masy odpadów niezbędnej do osiągnięcia wymaganego poziomu odzysku lub recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji, w przypadku gdy do osiągnięcia wymaganego poziomu brakuje więcej niż 5%.

4. W przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu odzysku lub recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji przez co najmniej dwa kolejne lata, stawka opłaty za nieosiągnięcie wymaganego poziomu odzysku i recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji do obliczenia opłaty należnej za drugi i każdy kolejny rok nieosiągnięcia wymaganego poziomu stanowi dwukrotność stawki określonej zgodnie z ust. 3.

5. Opłata za nieosiągnięcie wymaganego poziomu odzysku i recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji jest uiszczana na odrębny

rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, którego opłata dotyczy.

6. W przypadku stwierdzenia, że przedsiębiorca prowadzący stację demontażu, mimo ciążącego na nim obowiązku, nie uiścił opłaty za nieosiągnięcie wymaganego poziomu odzysku i recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji albo uiścił opłatę w wysokości niższej od należnej, marszałek województwa wydaje decyzję, w której określa wysokość tej opłaty.

7. Do należności z tytułu opłaty za nieosiągnięcie wymaganego poziomu odzysku i recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.”;

21) w art. 35 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów jest obowiązany, najpóźniej do dnia 10 stycznia, przekazać wszystkie zebrane w roku poprzednim pojazdy wycofane z eksploatacji do przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu, z którym zawarł umowę, jeżeli nie jest to ten sam przedsiębiorca.”;

22) w art. 38:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę jest obowiązany wykonać raz na 5 lat próbę strzępienia pojazdów wycofanych z eksploatacji w celu określenia zawartości uzyskiwanych frakcji materiałowych.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę wykonuje po raz pierwszy próbę strzępienia pojazdów wycofanych z eksploatacji w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia działalności w tym zakresie.

1b. W przypadku dokonania zmian konstrukcyjnych lub technologicznych strzępiarki, skutkujących zmianą składu materiałowego rozdrobnionych odpadów, przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę jest obowiązany do przeprowadzenia próby strzępienia pojazdów wycofanych z eksploatacji w terminie 30 dni od dnia dokonania tych zmian.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę przekazuje przedsiębiorcom prowadzącym stacje demontażu, od których przyjmuje odpady do strzępienia,

informację dotyczącą zawartości uzyskiwanych frakcji materiałowych określonej w wyniku przeprowadzenia próby strzępienia pojazdów wycofanych z eksploatacji, w ciągu miesiąca od jej przeprowadzenia.”;

23) w art. 39:

a) ust. 1–5 otrzymują brzmienie:

„1. Starosta albo regionalny dyrektor ochrony środowiska wydaje zezwolenie na zbieranie odpadów przedsiębiorcy prowadzącemu punkt zbierania pojazdów po:

1) zaopiniowaniu przez:

a) marszałka województwa,

b) regionalnego dyrektora ochrony środowiska, o ile nie jest to ten sam organ,

– właściwych miejscowo do wydania pozwolenia zintegrowanego lub innej decyzji w zakresie gospodarki odpadami wymaganej w związku z prowadzeniem stacji demontażu przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu, z którym przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów zawarł umowę;

2) sprawdzeniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska spełnienia minimalnych wymagań dla punktów zbierania pojazdów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 32 ust. 3.

2. W zezwoleniu, o którym mowa w ust. 1, starosta albo regionalny dyrektor ochrony środowiska określa przedsiębiorcę lub przedsiębiorców prowadzących stację demontażu, którym przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów jest obowiązany przekazywać zebrane pojazdy wycofane z eksploatacji.

3. Jeżeli przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów poświadcza nieprawdę w zaświadczeniu o demontażu pojazdu lub zaświadczeniu o przyjęciu niekompletnego pojazdu, starosta albo regionalny dyrektor ochrony środowiska cofa zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, w drodze decyzji, bez odszkodowania.

4. Jeżeli przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów narusza przepisy ustawy, starosta albo regionalny dyrektor ochrony środowiska wzywa go do niezwłocznego zaniechania naruszeń.

5. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 4, mimo wezwania nadal narusza przepisy ustawy, starosta albo regionalny dyrektor ochrony środowiska cofa zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, w drodze decyzji, bez odszkodowania.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Starosta albo regionalny dyrektor ochrony środowiska przekazuje marszałkowi województwa lub regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, o ile nie jest to ten sam organ, właściwym miejscowo do wydania pozwolenia zintegrowanego lub innej decyzji w zakresie gospodarki odpadami, oraz marszałkowi województwa lub regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska właściwym ze względu na adres punktu zbierania pojazdów kopie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, oraz decyzji, o których mowa w ust. 3 i 5.”;

24) w art. 40 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli przedsiębiorca prowadzący stację demontażu wydaje zaświadczenie o demontażu pojazdu lub zaświadczenie o przyjęciu niekompletnego pojazdu, bez przyjęcia pojazdu wycofanego z eksploatacji, marszałek województwa lub regionalny dyrektor ochrony środowiska cofa pozwolenie lub decyzję, o których mowa w ust. 1, w drodze decyzji, bez odszkodowania.”;

25) w art. 41:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Pozwolenie lub decyzja, o których mowa w ust. 1, są wydawane po sprawdzeniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska spełnienia minimalnych wymagań dla strzępiarek określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę przekazał informację dotyczącą zawartości uzyskiwanych frakcji materiałowych niezgodną ze stanem rzeczywistym, marszałek województwa lub regionalny dyrektor ochrony środowiska cofa pozwolenie lub decyzję, o których mowa w ust. 1, w drodze decyzji, bez odszkodowania.”;

26) uchyla się art. 43;

27) w rozdziale 7 po art. 43 dodaje się art. 43a i art. 43b w brzmieniu:

„Art. 43a. 1. Marszałek województwa prowadzi odrębny rachunek bankowy w celu gromadzenia i przekazywania wpływów z tytułu opłat za nieosiągnięcie wymaganego poziomu odzysku i recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji.

2. Wpływy z tytułu opłat za nieosiągnięcie wymaganego poziomu odzysku i recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji powiększone o dochody z oprocentowania rachunku bankowego i pomniejszone

o dochód budżetu samorządu województwa, o którym mowa w ust. 3, marszałek województwa przekazuje w terminie do dnia 30 maja roku następującego po roku, którego opłaty dotyczą, na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

3. Wpływy z tytułu opłat za nieosiągnięcie wymaganego poziomu odzysku i recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji powiększone o dochody z oprocentowania rachunku bankowego w wysokości 5% stanowią dochód budżetu samorządu województwa.

Art. 43b. 1. Zwrotu równowartości kwoty nadpłaty w opłacie za nieosiągnięcie wymaganego poziomu odzysku i recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji, wraz z pożytkami w wysokości równej wysokości odsetek od kwoty depozytu terminowego stanowiącej równowartość kwoty nadpłaty podlegającej zwrotowi utworzonego na dzień uiszczenia opłaty nienależnie albo uiszczenia opłaty w wysokości wyższej od należnej, obliczonych w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 78g ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych i naliczonych za okres od dnia uiszczenia opłaty nienależnie albo uiszczenia opłaty w wysokości wyższej od należnej do dnia poprzedzającego dzień dokonania zwrotu równowartości kwoty nadpłaty, dokonuje Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na dochody budżetu województwa.

2. Zwrotu, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się w terminie 7 dni od dnia otrzymania przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oświadczenia właściwego marszałka województwa wskazującego:

1) dzień, z którym decyzja marszałka województwa stwierdzająca nadpłatę lub określająca wysokość nadpłaty stała się ostateczna;

2) równowartość kwoty nadpłaty podlegającej zwrotowi;

3) rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego, na który należy dokonać zwrotu.

3. Za dzień dokonania zwrotu, o którym mowa w ust. 1, uważa się dzień obciążenia rachunku bankowego Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

4. Zwrot, o którym mowa w ust. 1, zmniejsza wysokość zobowiązania określonego w art. 401c ust. 9 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.”;

28) po art. 46 dodaje się art. 46a w brzmieniu:

„Art 46a. Kto wbrew przepisowi art. 11 ust. 4 nie udostępnia aktualnej listy stacji demontażu oraz punktów zbierania pojazdów, podlega karze grzywny.”;

- 29) uchyla się art. 47;
- 30) w art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Kto wbrew przepisom art. 23 nie przyjmuje pojazdu wycofanego z eksploatacji lub odpadów powstałych z pojazdów wycofanych z eksploatacji do stacji demontażu, podlega karze grzywny.”;
- 31) po art. 49 dodaje się art. 49a w brzmieniu:
- „Art. 49a. Kto wbrew przepisowi art. 23b ust. 1 wypłaca właścicielowi pojazdu premię za przekazanie pojazdu do demontażu, podlega karze grzywny.”;
- 32) po art. 52 dodaje się art. 52a w brzmieniu:
- „Art. 52a. Kto wbrew przepisowi art. 35 ust. 1 nie przekazuje najpóźniej do dnia 10 stycznia wszystkich zebranych w roku poprzednim pojazdów wycofanych z eksploatacji do przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu, z którym zawarł umowę, jeżeli nie jest to ten sam przedsiębiorca, podlega karze grzywny.”;
- 33) art. 53 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 53. 1. Orzekanie w sprawach, o których mowa w art. 44–49a, art. 51 i art. 52a, następuje na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.⁸⁾).
2. Za wykroczenia, o których mowa w art. 44–49a, art. 51 i art. 52a, odpowiada, jak sprawca, także ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania, zajmuje się sprawami gospodarczymi w zakresie gospodarki odpadami osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną.”;
- 34) użyte w art. 32 ust. 2 oraz art. 36 ust. 1 i 3 w różnym przypadku wyrazy „zezwoenie na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „zezwoenie na zbieranie odpadów”;
- 35) dodaje się załącznik do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej ustawy”.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 765 i 1247 oraz z 2014 r. poz. 486, 579 i 786.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.⁹⁾) w art. 23 w ust. 1 pkt 16b otrzymuje brzmienie:

„16b) dodatkowej opłaty za brak sieci zbierania pojazdów, o której mowa w art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2013 r. poz. 1162 oraz z 2014 r. poz. 822), z tym że kosztem uzyskania przychodów są poniesione opłaty, o których mowa w art. 14 ust. 1 oraz art. 28a ust. 1 tej ustawy, z wyłączeniem połowy opłaty ustalonej zgodnie z art. 28a ust. 4 tej ustawy;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 74, poz. 397, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 16 w ust. 1 pkt 19b otrzymuje brzmienie:

„19b) dodatkowej opłaty za brak sieci zbierania pojazdów, o której mowa w art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2013 r. poz. 1162 oraz z 2014 r. poz. 822), z tym że kosztem uzyskania przychodów są poniesione opłaty, o których mowa w art. 14 ust. 1 oraz art. 28a ust. 1 tej ustawy, z wyłączeniem połowy opłaty ustalonej zgodnie z art. 28a ust. 4 tej ustawy;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 72:

a) w ust. 1:

- uchyla się pkt 9,
- dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) dowodu uiszczenia opłaty depozytowej, o której mowa w art. 17c ust. 1 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2013 r. poz. 1162 oraz z 2014 r. poz. 822).”.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 362, 440, 596, 769, 1278, 1342, 1448, 1529 i 1540 oraz z 2013 r. poz. 21, 888, 985, 1036, 1287, 1304, 1387 i 1717 oraz z 2014 r. poz. 223, 312, 567, 598 i 773.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 102, poz. 585, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 781, Nr 178, poz. 1059, Nr 205, poz. 1202 i Nr 234, poz. 1389 i 1391 oraz z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1010, 1342, 1448 i 1540, z 2013 r. poz. 21, 613, 888, 1012, 1027, 1036, 1287 i 1387 oraz z 2014 r. poz. 40, 312 i 598.

- b) w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6) pojazdu:
 - a) innego niż pojazd kategorii M1 i N1,
 - b) kategorii M1 i N1 będącego nowym pojazdem albo pojazdem, za który już została uiszczona opłata depozytowa
 - w zakresie ust. 1 pkt 10;”;
 - c) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Starosta w dowodzie rejestracyjnym pojazdu umieszcza informację o przedstawieniu dowodu uiszczenia opłaty depozytowej, o której mowa w art. 17c ust. 1 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji.”;
- 2) w art. 80b:
- a) w ust. 1 w pkt 6 w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu:

„f) przedstawieniu dowodu uiszczenia opłaty depozytowej, o której mowa w art. 17c ust. 1 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji;”;
 - b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wymienione w ust. 1 pkt 1–5 oraz pkt 6 lit. f – organ właściwy w sprawach rejestracji pojazdów, niezwłocznie po zarejestrowaniu pojazdu, oraz – w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. h i lit. j – także stacja kontroli pojazdów, która wykonała badanie techniczne pojazdu, niezwłocznie po jego wykonaniu;”;
- 3) w art. 80c w ust. 1 w pkt 18 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 19 w brzmieniu:

„19) Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 400k w ust. 2:
 - a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) sporządzanie i przekazywanie Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska kwartalnych informacji o podmiotach uiszczających opłaty, o których mowa w art. 14 ust. 1 i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r.

o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2013 r. poz. 1162 oraz z 2014 r. poz. 822), z podaniem nazwy, siedziby i adresu albo imienia, nazwiska i adresu tych podmiotów, wysokości kwoty wpłaconej z tytułu opłaty oraz daty dokonania zapłaty w rozumieniu art. 60 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, w terminie do końca miesiąca po zakończeniu kwartału, którego dotyczą te informacje;”,

b) w pkt 4:

– lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) zgromadzonych wpływach z tytułu opłat, o których mowa w art. 14 ust. 1 oraz art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji;”,

– uchyla się lit. e i f;

2) w art. 401 w ust. 7:

a) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) wpływy z opłat, o których mowa w art. 14 ust. 1, art. 17 ust. 1 i 2 oraz art. 43a ust. 2 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji;”,

b) uchyla się pkt 11b,

c) po pkt 13 dodaje się pkt 13a w brzmieniu:

„13a) wpływy z opłat, o których mowa w art. 17c ust. 1 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji;”;

3) w art. 401c:

a) w ust. 9:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 8–11a, 12 i 13, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznacza się na;”,

– uchyla się pkt 2,

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) finansowanie systemu zbierania pojazdów wycofanych z eksploatacji;

2b) edukację ekologiczną w zakresie postępowania z pojazdami wycofanymi z eksploatacji;”,

b) po ust. 9a dodaje się ust. 9b w brzmieniu:

„9b. Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 13a, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznacza się na finansowanie zwrotu równowartości środków wypłaconych z tytułu premii za przekazanie pojazdu do demontażu, o której mowa w art. 23b ust. 1 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji.”,

c) ust. 10–12 otrzymują brzmienie:

„10. Zobowiązania Narodowego Funduszu związane z przeznaczaniem środków na cele, o których mowa w ust. 1–9b, są zobowiązaniami wieloletnimi.

11. Wysokości zobowiązań określonych w ust. 1–9b mogą być zmniejszane za zgodą ministra właściwego do spraw środowiska. Przy udzielaniu zgody minister właściwy do spraw środowiska uwzględnia w szczególności potrzeby realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, polityki ekologicznej państwa oraz zobowiązań określonych w prawie Unii Europejskiej i umowach międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

12. Finansowanie celów innych niż określone w ust. 1–9b z przychodów Narodowego Funduszu wymienionych w art. 401 ust. 7 odbywa się wyłącznie w formie pożyczek, o których mowa w art. 411 ust. 1 pkt 1.”;

4) w art. 410a uchyla się ust. 1–3c;

5) po art. 410f dodaje się art. 410g w brzmieniu:

„Art. 410g. 1. Narodowy Fundusz zwraca równowartość środków wypłaconych z tytułu premii za przekazanie pojazdu do demontażu, o której mowa w art. 23b ust. 1 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu lub punkt zbierania pojazdów, który przekazał w terminie miesięczne zestawienie wypłat premii za przekazanie pojazdu do demontażu, wraz z dokumentami potwierdzającymi wypłatę premii za przekazanie pojazdu do demontażu, o których mowa odpowiednio w art. 23c ust. 1 i w art. 23b ust. 2 tej ustawy, oraz w okresie, którego dotyczy zestawienie, posiadał decyzje wymagane w związku z prowadzeniem stacji demontażu lub punktu zbierania pojazdów.

2. Przez decyzje, o których mowa w ust. 1, rozumie się odpowiednio zezwolenie na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów, pozwolenie na wytworzenie odpadów lub pozwolenie zintegrowane.

3. Narodowy Fundusz zwraca przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu lub punkt zbierania pojazdów równowartość środków wypłaconych z tytułu premii za

przekazanie pojazdu do demontażu po dokonaniu weryfikacji dokumentów, o których mowa w ust. 1, w terminie miesiąca od dnia otrzymania tych dokumentów.

4. Weryfikacja, o której mowa w ust. 3, polega w szczególności na sprawdzeniu zgodności danych zawartych w zestawieniu wypłat premii za przekazanie pojazdu do demontażu z danymi zawartymi w Centralnej Ewidencji Pojazdów, o której mowa w art. 80a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.³⁾).

5. W przypadku gdy dane zawarte w zestawieniu wypłat premii za przekazanie pojazdu do demontażu zawierają błędy lub wymagają uzupełnienia Narodowy Fundusz wzywa przedsiębiorcę prowadzącego stację demontażu lub punkt zbierania pojazdów do uzupełnienia zestawienia w terminie 7 dni.

6. Jeżeli przedsiębiorca prowadzący stację demontażu lub punkt zbierania pojazdów usunął błędy lub uzupełnił zestawienie wypłat premii za przekazanie pojazdu do demontażu, Narodowy Fundusz zwraca przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu lub punkt zbierania pojazdów równowartość środków wypłaconych z tytułu premii za przekazanie pojazdu do demontażu w terminie miesiąca od dnia otrzymania poprawionego zestawienia.

7. Roszczeń z tytułu zwrotu równowartości środków wypłaconych z tytułu premii za przekazanie pojazdu do demontażu dochodzi się w drodze powództwa przed sądem powszechnym po uprzednim wezwaniu Narodowego Funduszu do ich zwrotu.”;

6) w art. 411 w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Finansowanie działalności, o której mowa w art. 400a ust. 1 oraz art. 410a ust. 4–6, ze środków Narodowego Funduszu i wojewódzkich funduszy odbywa się przez:”,

b) w pkt 2 uchyla się lit. d.

Art. 6. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 49 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Rejestr jest publicznie dostępny, z wyłączeniem:

1) informacji o:

a) warunkach umowy, jaką wprowadzający sprzęt elektryczny i elektroniczny zawarł z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego,

b) wysokości wnoszonych opłat rejestrowych i rocznych,
c) rodzaju i wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1155 oraz z 2014 r. poz. 822);

2) dokumentów, o których mowa w art. 53 ust. 7 pkt 6.”;

2) w art. 52 w ust. 1 w pkt 5 w lit. a tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„– informację o stacjach demontażu i punktach zbierania pojazdów działających w ramach sieci zbierania pojazdów wraz z datą, od której dana stacja lub punkt funkcjonuje w sieci.”;

3) w art. 53:

a) w ust. 7 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) w przypadku wprowadzających pojazdy – umowy z przedsiębiorcami prowadzącymi stacje demontażu zawarte w postaci elektronicznej albo uwierzytelnione kopie tych umów zawartych w postaci papierowej.”;

b) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Marszałek województwa zamieszcza w rejestrze dokumenty, o których mowa w ust. 7 pkt 6, i udostępnia je na żądanie właściwych organów.”;

4) w art. 73 w ust. 2:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) w zakresie pojazdów:

a) informacje o liczbie pojazdów wprowadzonych na terytorium kraju w ciągu roku,

b) informacje o liczbie dni, w których do zapewnienia sieci zbierania pojazdów brakowało kolejnych stacji demontażu lub punktów zbierania pojazdów,

c) informacje o wysokości należnej opłaty za brak sieci zbierania pojazdów.”;

b) w pkt 6 w lit. d w tiret drugie kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) pouczenie, że stanowi ono podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.”;

5) w art. 75 w ust 2:

a) w pkt 4 w lit. f średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g w brzmieniu:

„g) wysokości należnej opłaty za nieosiągnięcie wymaganego poziomu odzysku i recyklingu.”;

b) w pkt 5 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) wynikach próby strzępienia, jeżeli w roku, którego dotyczy sprawozdanie przeprowadzono próbę strzępienia,”;

6) w art. 207:

a) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) w art. 400k w ust. 2 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) sporządzanie i przekazywanie ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do dnia 30 czerwca następnego roku za poprzedni rok kalendarzowy, zbiorczej informacji o:

a) zgromadzonych wpływach z tytułu opłat, o których mowa w art. 14 ust. 1 oraz art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji,

b) gminach, które uzyskały dofinansowanie w zakresie zbierania porzuconych pojazdów wycofanych z eksploatacji,

c) powiatach, które uzyskały dofinansowanie w zakresie zbierania pojazdów wycofanych z eksploatacji;

5) sporządzanie i przekazywanie ministrowi właściwemu do spraw środowiska zbiorczej informacji o zgromadzonych wpływach z tytułu opłat, o których mowa w art. 64 ust. 2 i 3 oraz art. 69 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1155) oraz kar pieniężnych, o których mowa w art. 80 ust. 2–9 tej ustawy, w terminie do dnia 30 czerwca następnego roku za poprzedni rok kalendarzowy.”;

b) w pkt 18 uchyla się lit. a–d;

7) w art. 253 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) art. 207 pkt 18 w zakresie art. 410a ust. 4 pkt 2 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.”.

Art. 7. Umowy, o których mowa w art. 11 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, które nie spełniają wymagań, o których mowa w art. 11a ustawy zmienianej w art. 1, zachowują ważność na czas, na jaki zostały zawarte, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. 1. Na wniosek podmiotu, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dokonał nienależnie lub w nadmiernej wysokości wpłaty, o której mowa w art. 12 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie

niniejszej ustawy, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej dokonuje zwrotu nadpłaconej kwoty na rachunek bankowy wskazany we wniosku, w terminie 30 dni od dnia:

- 1) złożenia wniosku – w przypadku:
 - a) gdy kwota wpłaty albo łączna kwota wpłat przekracza 500 zł,
 - b) wpłaty dokonanej od pojazdu historycznego w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 1,
 - c) wpłaty dokonanej od pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony;
- 2) doręczenia Funduszowi odpisu prawomocnego orzeczenia sądu nakazującego zwrot nadpłaconej kwoty;
- 3) zawarcia między podmiotem, który złożył wniosek, a Funduszem porozumienia w sprawie zwrotu nadpłaconej kwoty.

2. Prawo do żądania zwrotu nadpłaconej kwoty wygasa, jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie został złożony w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Zwrot, o którym mowa w ust. 1, zmniejsza wysokość zobowiązania określonego w art. 401c ust. 9 ustawy zmienianej w art. 5.

Art. 9. 1. Wpływy z opłat, o których mowa w art. 12 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wniesionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są uwzględniane przy ustalaniu wysokości zobowiązania określonego w art. 401c ust. 9 ustawy zmienianej w art. 5.

2. Informację, o której mowa w art. 400k ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 5, za kwartał poprzedzający kwartał, w którym weszła w życie niniejsza ustawa, Zarząd Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej składa według przepisów dotychczasowych.

Art. 10. Do udzielenia i finansowania dopłat do demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji za 2014 rok stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 11. Zarząd Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej składa informację, o której mowa w art. 400k ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 5, za rok 2014 według przepisów dotychczasowych.

Art. 12. Do opłat za brak sieci zbierania pojazdów należnych za okres przed dniem 1 stycznia 2015 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 13. 1. Zwrotu równowartości kwoty nadpłaty w opłacie za brak sieci należnej za okres przed dniem 1 stycznia 2015 r., wraz z pożytkami w wysokości równej wysokości odsetek od kwoty depozytu terminowego stanowiącej równowartość kwoty nadpłaty podlegającej zwrotowi utworzonego na dzień uiszczenia opłaty nienależnie albo uiszczenia opłaty w wysokości wyższej od należnej, obliczonych w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 78g ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.⁵⁾) i naliczonych za okres od dnia uiszczenia opłaty nienależnie albo uiszczenia opłaty w wysokości wyższej od należnej do dnia poprzedzającego dzień dokonania zwrotu równowartości kwoty nadpłaty, dokonuje Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na dochody budżetu państwa, przy czym do obliczenia odsetek naliczonych za okres do dnia 30 kwietnia 2011 r. przyjmuje się mnożnik w wysokości 0,9.

2. Zwrotu, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się w terminie 7 dni od dnia otrzymania przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oświadczenia Głównego Inspektora Ochrony Środowiska wskazującego:

- 1) dzień, z którym decyzja Głównego Inspektora Ochrony Środowiska stwierdzająca nadpłatę lub określająca wysokość nadpłaty stała się ostateczna;
- 2) równowartości kwoty nadpłaty podlegającej zwrotowi;
- 3) rachunek bieżący dochodów budżetowych ministra właściwego do spraw środowiska, na który należy dokonać zwrotu.

3. Za dzień dokonania zwrotu, o którym mowa w ust. 1, uważa się dzień obciążenia rachunku bankowego Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

4. Zwrot, o którym mowa w ust. 1, zmniejsza wysokość zobowiązania określonego w art. 401c ust. 9 ustawy zmienianej w art. 5.

Art. 14. Do czasu utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, do zawiadomień składanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy zmienianej w art. 6, wprowadzający pojazd dołącza uwierzytelnione kopie umów, o których mowa w art. 11 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 15. 1. Kto wbrew przepisowi art. 14 nie dołącza do zawiadomień o podjęciu działalności w zakresie produkcji, importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia pojazdów uwierzytelnionych kopii umów z przedsiębiorcami prowadzącymi stacje demontażu, podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, następuje na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.8)).

Art. 16. 1. Próbę strzępienia, o której mowa w art. 38 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wykonuje się w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Jeżeli przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę wykonał próbę strzępienia, o której mowa w art. 38 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, nie wcześniej niż 3 miesiące przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jest zwolniony z obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

Art. 17. Za rok 2014 przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę składa Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska informacje, o których mowa w art. 75 ust. 2 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 6, w formie pisemnej, w terminie do dnia 15 marca 2015 r.

Art. 18. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzonych na podstawie:

- 1) art. 39 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1,
 - 2) art. 72 ustawy zmienianej w art. 4
- stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 19. 1. Obowiązek poniesienia opłaty depozytowej, o której mowa w art. 17c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, nie dotyczy pojazdu, za który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy została uiszczona opłata, o której mowa w art. 12 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Podstawę dokonania pierwszej rejestracji pojazdu, od którego została uprzednio uiszczona opłata, o której mowa w art. 12 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stanowi dowód wpłaty tej opłaty.

Art. 20. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 23 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 23 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 38 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 38 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 21. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 27, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.;
- 2) art. 4 pkt 2 i 3 oraz art. 5 w zakresie art. 410g ust. 4, które wchodzi w życie z dniem 4 stycznia 2016 r.;
- 3) art. 1 pkt 29, który wchodzi w życie z dniem utworzenia bazy danych, określonym w komunikacie, o którym mowa w art. 238 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.